

[Clausager.]

næsten altid, hvad Produktionsprisen for voksne Kreaturer her i Landet saa omtrent er. Før Krigen regnede man med, at Produktionsprisen for en 2 Aars Kvie laa omkring 300—350 Kr., naar den vejede 800—900 Pund, det vil sige, at Produktionsprisen var godt 30 Øre pr. Pund levende. Selvfølgelig kan det svinge grumme meget efter den enkelte Landmands Muligheder for Opdræt, efter som hans Forhold indbyder til Produktion eller ikke, men der er virkelig noget, der kan betegnes som Produktionsprisen, selv om den naturligvis er lidt varierende. Skulde der da saa være nogen Fare ved at give 10 Øre pr. Pund levende for de Kreaturer, der enten destrueres eller laves til Kød- og Benmel eller laves til Pulver, der nu sendes til Indien og bruges dér? Jeg kan ikke begribe, at der skulde være nogen Fare ved det.

Vi har ogsaa i 1933 været enige om at tilstræbe en saadan Pris, 10 Øre pr. Pund levende, det vil sige 40 Øre pr. kg slagtet. Vi naaede 36, højere kom vi ikke, og sidste Aar gik man ned til 30, skønt der var Penge nok, men de var ganske vist i Hovedsagen baandlagt til Tuberkulosebekæmpelsen. Vi har sagt: Maa vi ikke faa det saadan, at Ministeren og Udvalget kan skønne over, hvad der skal bruges de forskellige Steder, som praktiske, erfarne og fornuftige Folk kan skønne over det? Nej, siger man fra den Side, vi vil have baandlagt 5 Mill. Kr. til Tuberkulosebekæmpelsen, selv om vi ikke til næste Aar har Brug for det, da der jo er slaaet mange Dyr ned.

Vi beder bare om, at man paa den mest praktiske Maade vil betale en nogenlunde anstændig Pris for det, Folk her i Landet ikke vil spise som frisk Kød, og jeg kan forsikre om, at Københavnerne, der var meget forargede over, at man brændte Kreaturer, vilde ikke have sat deres Tænder i en 16 Aar gammel Ko, om den saa havde staaet to Gange for Tuberkulinprøven. Hvad skal vi saa gøre med dem? Dér har vi saa bedt om, at man vil tage dem til en Pris af 10 Øre pr. Pund levende. Det er, hvad vi har ønsket.

Ministerens for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen var saa glad ved mine Udtalelser om de vanskelige Forhold for Kødproduktionen her i Landet. Det ærede Medlem er jo et nyt Medlem her i Tinget — det er den eneste Undskyldning, han har —, for ellers vilde han vide, at jeg netop i

Henhold hertil har faaet gennemført de forskellige Kødordninger i de sidste 3—4 Aar.

Det ærede Medlem kom med en Udtalelse, der kunde tyde paa, at man begynder at blive bange for, at de stærke Ord — jeg tør nok bruge det Udtryk —, som man har anvendt imod Eksportudvalget, maaske har været for stærke, idet han sagde: Selv om der nu ikke skulde være noget kriminelt, vil Ministeren saa ikke ændre Forholdene, hvis der er et eller andet at rette? Jo, selvfølgelig, hvis jeg til den Tid bliver overbevist om, at der er Ting, der bør rettes, saa gør man dér som alle Vegne, saa retter man dem. Men, som sagt, saa længe Undersøgelsen staaer paa, er det sikkert det rigtigste for alle Parter, at man lader være med at tale saa meget om Sagen.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen beklagede sig igen over, at nu bliver der ikke Penge nok til den almindelige Destruktion, og sagde, at ingen aner noget om Afsætningen af vore Kreaturer i det kommende Aar. Jo, det gør man, naar man ved, at vi i Aar staaer med omtrent dobbelt saa stor en Eksport af Kreaturer som for et Aar siden. Vi staaer med en Eksport i disse Dage, der er tre Gange saa stor som for tre Aar siden, og vi ved af Udtalelser fra tysk Side, at man ønsker at fortsætte med Køb af lige saa mange Kreaturer. Saa kan det ikke nytte at male Situationen saa sort, som det ærede Medlem gør.

Til det ærede Medlem Hr. Clausager vil jeg gerne sige, at denne Garanti for Produktionsprisen, navnlig naar det er for Eksportvarer, er det meget farligt at komme ind paa. For hvor er vi saa henne, naar vi skal til at garantere for Produktionsprisen for enkelte Eksportvarer? Det vil blive ganske umuligt. (Clausager: Det forlanger vi ikke). Nej, men man forlanger en Mindstepris for den Slags Varer, som man eksporterer. Saa siger jeg: Det gaar ikke an, for hvor er vi saa henne med Hensyn til alle de andre Eksportvarer? Ingen kan garantere — og det maatte være Konsekvensen af dette Standpunkt — for hele vor Udførsel, det er umuligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Jeg havde troet, at naar det ærede Medlem Hr. Clausager kom herop og skulde sige noget til mig, han saa vilde gøre gældende, at han dog var